

Η βέστα

written by Πέρονας | 25.07.2014

Σενάριο: Μάντε

Επιμέλεια κειμένου: Πέρονας

Έβανε μπροστά να τοιμάσει βέστα χινωπορινή η Ρακέλε κι έκραξε ράφτρα γκιοννάτα γιατί 'θελε να τηνε κάμη τη παρέλασή της εις την ορκομωσία του μπανκάριου του Δημάρχου.

Γα να ειδή τσι φατσάδες αυτονώνανες που θα σπατσάρουνε απο τ' Οριφανοτροφείο και θα πάνε οι άλλοι του Σύριτζα όπου λένε τι θέλουνε ισότη για ούλες τσι φυλές του Ιζραήλ δίχω να τσου διαφέρει το κολόρο κι οι Γραφές.

– Ωρή κοπέλλα τση πέλυσε τη ποντούρα της η Αγγιολίνα που θα 'βρης τα όβολα που σας εφά'ανε το βιός και ούλες τσι λίρες οι πέρονες που σας εμαζέψανε μαζί με τσου Χούνους για πάνου;

– Εμείς ειμάστενε νοικοκυραίοι αθρώποι, τα κάνουμε τα κουμάντα μας κ' επέρ'σεψε ένα μπουκούνι. Αυτοί που τα εφά'ανε τι εκαταλάβανε; Ασκώσανε δυο πύργους από σπίτια ή τα εβάλανε εις το τόκο και τι μ'αυτό; Σέστο δεν είχανε ουτ' έχουνε σε τούτη τη ζωή.

– Δε τα' αφένουνε σ' αναπαμό τα πνέματα, τσου κυνηγάνε, σταυροκοπήθηκε η Αγγιολίνα.

– Έλα σώνει τσι κουβέντες, πάω να τοιμάσω του Μωσσή φρίτολες με μπακαλάρο, μη τότε πιάκει δείλια και βγάνει βηχιό!